

[Bjørn Elmquist]

få løst nogle af problemerne ad international vej, og så er der det, vi kan gøre inden for egne grænser med egne regler. De to ting skal ses i sammenhæng. Pludselige ændringer i tilstrømningen kan hænge sammen med forskelle i procedurereglerne og i fastlæggelsen af flygtningebegrebet.

Af de internationale forsøg, der i øjeblikket gøres på mere regionalt plan, foruden det, der finder sted i FN, vil jeg nævne specielt to. Det ene har med Europarådet at gøre; det andet har med Nordisk Råd at gøre.

Jeg skal sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg ikke på noget tidspunkt har blandet Europa-Parlamentet ind i diskussionen om flygtninge. Der er meget stor forskel mellem Europarådet og Europa-Parlamentet, og dér, hvor jeg har talt om et internationalt samarbejde om flygtninge, har ikke været i EF-Parlamentet, men derimod i Europarådet. Det er en europæisk organisation fra 1953, hvor 21 vesteuropæiske lande er med. EF-Parlamentet er en af institutionerne inden for de 10 EF-landes samarbejde, hvortil vi har direkte valg. Det var en meget kort parentes. Jeg håber ikke, at formanden har noget imod, at jeg instruerede et kort øjeblik.

Dette handler altså om Europarådet. Vi er 5 medlemmer og 5 suppleanter fra folketinget, der repræsenterer vore kolleger i forhandlingerne i Strasbourg, og vi var med til slutningen af september at stemme om en rekommandation, en henstilling, en anbefaling til de 21 landes regeringer om at oprette et koordinationskontor inden for Europarådet, som skal have med flygtningesager at gøre, og som kunne træde ind som en slags formidler os imellem og over for FNs flygtningekontor, højkommissariatet i Genève.

Foruden denne koordinering og måske endda en skønne dag en koordinering eller dirigering af flygtningestrømmene – der er endog nogle, der har været inde på en kvotering, det skal jeg ikke komme ind på her og nu – taler man også om en samordning af reglerne, det være sig procedurereglerne, det være sig begrebet politisk flygtning.

Jeg er i den lykkelige situation, at justitsministeren for et par uger siden her i salen i spørgetiden sagde, at han ville tage denne opfordring op og tage initiativ til at mødes med justitsministrene fra de andre 20 lande i Europarådet, så man kan se, hvad man kan gøre.

Jeg skal yderligere oplyse, at 20. november er der et møde mellem repræsentanter for Europarådets parlamentarikerforsamling, og dér er jeg med. Vi skal mødes med regeringerne fra de 21 lande, og dér vil jeg tage initiativ til, at man kommer ind på dette, at man kommer anbefalingen i møde.

Dernæst kommer Nordisk Råd, og det er allerede nævnt fra talerstolen, at der er taget danske initiativer. Vi har haft og skal have et nært samarbejde, også mellem Nordisk Råd og Europarådet, i denne sag. Vi havde i sidste uge i Strasbourg et møde mellem præsiderne for de to institutioner og var enige om og fik tilsagn fra Nordisk Råds præsidium om, at man vil arbejde efter de samme retningslinjer, inden for de samme rammer. Jeg tror og håber på, at vi på den måde kommer ind i en slags regionalisering af det globale samarbejde, FN står for på området, hvor vi kan sige, at regionaliseringen tegner sig på europæisk plan og på nordisk plan, og så kommer vi til det nationale. Vi må ikke forestille os, at det hele klares internationalt.

Vi skal heller ikke tro – det er den fornemmelse, jeg har fået – at de andre nordiske lande, for den sags skyld de andre vesteuropæiske lande, vil følge os i enhver henseende, hvad vores udlændingelov i øjeblikket angår. Det har været sagt, at det er en meget ambitiøs, en meget liberal lov, og vores procedureregler giver i hvert fald en fremgangsmåde, som ligger ganske langt fra det, man gør i andre lande. Jeg tror, at den tydelige besked, vi vil få i disse forskellige former for internationale forhandlinger om det, vil falde i tråd med det, jeg siger: vi skal ikke forvente, at andre lande, end ikke vore nærmeste nabolande, vil indrette deres procedureregler fuldstændig som dem, vi har.

Hvis vi skal have en mere ligelig ordening i de enkelte lande, bliver vi nødt til at ændre vore procedureregler, tror jeg, i den retning, som både justitsministeren og de to ordførere, der har været på talerstolen, den socialdemokratiske og den konservative, har været inde på.

Hvis ikke vi gør noget nu, risikerer vi at ende i en situation, hvor hele den danske befolkning, ikke bare, som jeg har opfattet det indtil nu, grupper, slår fuldstændig bak, og det ville være meget forkert. Vi skal sikre os, at der er folkelig opbakning bag vores udlændingepolitik og vores flygtningepolitik.